

Příloha k protokolu o SZZ č. ....

Studentka: **Bc. Miroslava Jurcová**

Vysoká škola: FF JU v Českých Budějovicích

Aprobace: Bohemistika

Datum odevzdání posudku: 10. 6. 2018

Oponent: prof. dr. Michal Bauer, Ph.D.

# POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

## Reprezentace subjektu v prózách Alexandry Berkové

.....  
(téma)

Miroslava Jurcová se ve své diplomové práci zaměřila na osobnost Alexandry Berkové, pozoruhodné autorky, jejíž cesta k literatuře a v literatuře byla komplikovaná. Třebaže napsala poměrně málo titulů, již od svého knižního debutu v roce 1986 *Knížka s červeným obalem* vzbudila značnou pozornost odborných i laických čtenářů. Každá její kniha byla doprovázena velkým očekáváním, třebaže zejména těsně po listopadu 1989 nebyla její pozice v literatuře nijak jednoduchá, ale platí to vlastně pro celou její tvorbu, neboť její recepce byla často doprovázena různými idejemi a ideologiemi, které vedly k dezinterpretacím rozličné povahy. O to více těší, že se Miroslava Jurcová rozhodla pro tuto autorku a její dílo jako objekt zkoumání v rámci své diplomové práce.

Ne zcela jasná je metodologie, patrně je centralizována kolem pojmu postmodernismus, podle soupisu odborné literatury autorku zajímala především naratologie, teorie vyprávění. Nejsem si jistý, zda/jak se Doleželovy, Kubíčkovy, Bílkovy, Hrabalovy, Rimmon-Kenanové texty a úvahy v jejich interpretacích odrazily. Jinde je zase řeč o tom, že „největší pramen informací poskytnuly odborné práce i novinářské stati českého literárního teoretika Aleše Hamana“ (s. 8). Spíše zde vnímám biografickou metodu, jak o tom svědčí například reflexe autobiografičnosti v prózách Alexandry Berkové, zájem o děje jejího života, poměrně hojně citace z rozhovorů s ní. Proč ne, jen si nejsem jist, jak dalece je autorka DP schopna svou metodologickou ukotvenost reflektovat. Myslím, že se nechává strhnout touto (auto)biografičností a na naratologii pozapomíná. Při interpretaci samotné pak postupuje poměrně tradičně, tedy od jedné knihy k druhé, práci by patrně prospěla větší provázanost úvah o analyzovaných knihách, jejich propojenost, neboť takto se s jednotlivými tituly pracuje jako s dílky puzzle, jež se po stranách dotýkají, celkový obraz je však poněkud rozostřený a nejasný.

Je škoda, že se Miroslavě Jurcové nepodařilo eliminovat některé zbytečné chyby, omyly a překlepy, např. nemůže se jednat o dílo „V. Vokolky“ (s. 20), Macurova kniha se nejmenuje *Znamení rodu*, nýbrž *Znamení zrodu*, jeho tetralogie *Ten*, který bude jistě není literárněhistorické dílo (ibid.), resp. prosím o vysvětlení, co tímto pojmem autorka DP rozumí. Další otázka, kterou Miroslavě Jurcové kladu, je, jaké nové styly i žánry „vnesla do světa

české literatury“ polistopadová situace (s. 7). A skutečně si myslí, že v první části se jí podařilo „zachytit veškeré literární tendence, jež ovlivnily následující tvorbu“ (ibid.)? Přes všechny výhrady považuji práci za přínosnou a doporučuji ji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **výborně**



.....  
podpis oponenta diplomové práce

Českých Budějovicích  
V ..... dne 10. 6. 2018

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------